

jeg har gentagne Gange været til Forhandling som Minister — altid er, hvad der laa Island og Danmark imellem, blevet meddelt Rigsdagens Partier gennem Parti-formændene.

Piper: Jeg beklager, at jeg ikke selv havde Lejlighed til at høre Ministerens Udtalelser i det andet Ting, men jeg hører nu, at den højtærede Minister har udtalt, at Ministeriet har kun givet Meddelelse til Partiformændene om, hvad der er sket. Jeg vil altsaa konstatere, at der ikke har fundet nogen Tilslutning Sted fra Partierne eller Partiformændene, i alt Fald ikke fra det Parti, som jeg repræsenterer.

Den fungerende Statsminister (Brandes): Naar Møder om disse Meddelelser, som det ærede Medlem nu indrømmer er blevet givet, har fundet Sted, har det altid været saaledes, at man derigennem har søgt og efter min Mening opnaaet at faa Partiformændenes og Partiernes Tilslutning til det af Regeringen tilstræbte og besluttede. Det ærede Medlem skal ikke fæste sig ved Ordet Meddelelse. Min Mening er den, at man har altid, saa længe jeg kan huske, opnaaet Enighed mellem Partierne om, hvilken Stilling det var rigtigt, formaalstjenligt og forsvarligt at tage i det islandske Spørgsmaal.

Piper: Det Møde, den højtærede fungerende Statsminister sigter til, maa vistnok have fundet Sted sidst i November 1913, og ved dette Møde blev Meddelelser givet af den daværende Konseilspræsident, den nuværende Statsminister (Zahle), og efter at Meddelelserne var givne, blev Mødet meget brat afsluttet. Jeg gik da lige over til den daværende Konseilspræsident og udtalte til ham, at han maatte ikke paa nogen Maade gøre Regning paa, at han havde min Tilslutning i denne Sag, og jeg bad ham overbringe paa allerhøjeste Sted de store Betæneligheder, jeg nærede ved denne Løsning af Sagen.

Den fungerende Statsminister (Brandes): Det er klart, at jeg ikke kan vide, hvad der paa et bestemt Tidspunkt er forefaldet mellem det ærede Medlem og Konseilspræsidenten (Zahle). Jeg har ikke paahørt den Samtale, men jeg kan sige i Almindelighed, at naar Regeringen sammenkaldte Partiformændene, og der fra Partiernes Side, altsaa gennem Partiformændene, ikke rettes Indsigelser mod det, som Regeringen forebringer, saa maa Re-

geringen have Lov til at gaa ud fra, at Partiernes Tilslutning er givet. Nu erklærer det ærede Medlem, at han om en enkelt Sag og ved en enkelt Lejlighed senere hen — jeg forstaar for Resten ikke, hvorfor det ikke er sket i Mødet — har fundet Lejlighed og Anledning til at ytre sin Betænelighed overfor Regeringen og har anmodet om, at dette skulde bringes videre. Hvis han har gjort det, er det naturligt sket, men det forandrer aldeles ikke den Opfattelse, som jeg har gjort gældende, at det altid har været Praksis, at man tilstræbte Enighed mellem Regeringen og Partierne angaaende Danmarks Stilling overfor islandske Spørgsmaal, og mig er det ikke bekendt, at der har været en saadan Uenighed ved disse Møder. Det ærede Medlem meddelte for Resten selv, at han ikke i selve Mødet har gjort nogen Indsigelse i Retning af, at man ikke maatte gaa ud fra, at vi stod enige i de islandske Spørgsmaal. For mig staar det saaledes, at det nu er første Gang — og det er desværre i et meget afgørende Øjeblik og paa en meget omfattende Sag —, at det konservative Folkeparti direkte melder sig fra, baade fra Enigheden, som skulde være her til Lands, og fra Samarbejdet overfor den Forhandling, som skal finde Sted, men det maa det konservative Parti selv om. Hvad der er Hensigten med dette, skal jeg ikke komme ind paa, men for mig har det staaet saaledes, at alle mente, at der burde være Enighed mellem de danske Partier overfor islandske Spørgsmaal, og at en saadan Enighed har været tilvejebragt. Jeg erindrer Møder, ikke under det nuværende, men under tidligere Ministerier, hvor Regeringen fraveg sin Opfattelse, fordi Partierne ikke gav den deres Tilslutning.

Foss: Naar den fungerende Statsminister saa stærkt hævder Betydningen af, at Partierne er enige, og i den Henseende henviser til Fortiden, saa er Spørgsmaalet om Tilblivelsen af den kongelige Resolution af 1913 angaaende Flaget dog ikke uden Betydning. Det var ogsaa derfor, vort Partis Ordfører i Folketinget overfor den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at denne Tilslutning ikke havde været givet. Overfor vor Ordfører hævdede saa den fungerende Statsminister med stor Styrke, at Meddelelsen havde været givet til Partiets Formand, at denne var gaaet tilbage til Partiet og derefter atter havde overbragt dets Tilslutning til Ministeriet. Det er gennem det, der her